

عنوان مقاله:

سنجش غنای حسی فضاهای شهری: معرفی یک چارچوب تحلیلی

محل انتشار:

مجله صفا، دوره 27، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

زهرا صداقت - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

تجربه انسان از محیط شهری از طریق کانال های حسی متعدد بینایی، شنوایی، بویایی، چشایی، و لمسی، صورت می گیرد. وسعت و عمق تجارب حاصله تحت عنوان مفهوم کلی «غنای حسی» قابل بررسی است. با وجود این تاکنون به شهرها بیشتر از جنبه حس بینایی توجه شده و به سایر حواس توجه کافی نشده است و به این ترتیب تجربه غنای حسی در شهرها کم و ضعیف است. گرچه تجربه حس بینایی نیز، با وجود جلب توجه بیشتر نسبت به سایر حواس، همچنان در شهرها ضعف های بسیاری دارد. برای حل این معضل در وهله نخست باید بتوان محرک های حسی گوناگون را در شهر ثبت کرد تا در گام بعدی به رفع کاستی های مربوط به هرکدام از آن ها پرداخت. به این ترتیب هدف از پژوهش پیش رو علاوه بر بیان اهمیت دریافت های حسی متنوع در فضاهای شهری، معرفی روشی مناسب برای برداشت سطح کیفی غنای حسی در فضاها است. از این رو، پس از معرفی پیشینه مطالعات انجام شده در این زمینه و معرفی روش هایی که در سطح جهان برای برداشت و ثبت حواس در شهرها صورت گرفته است، به منظور کاربردی کردن آن در فضاهای شهری، خیابان گلشهر در شهر کرج نمونه موردی این پژوهش شد و پس از آن روش پیشنهادی محقق برای برداشت سطح کیفی غنای حسی تحت عنوان «روش ترکیبی حس سنجی محیطی» معرفی شده است. کاربرد این روش برای برداشت سطح کیفی غنای حسی در شهرهای ایران منجر به حساسیت هرچه بیشتر طراحان شهری نسبت به همه کیفیت های حسی محیط می گردد و از این طریق، بعدی از منظر شهری، که اغلب نادیده گرفته می شود، بهبود خواهد یافت.

کلمات کلیدی:

حواس، کیفیت غنای حسی، منظر حسی، تکنیک حسسنجی، طراحی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304448>

